

רוקה, חופשיה, ארכיטקטית במקצועה, ובי תור שכזאת היא מטיילת לה בין ישראל לבין ארצות אירופה.

ביום השלישי האחרון היא היתה במיקרה בארץ, ובילתה את הערב שלה במלון היל טון, יחד עם תייר אמריקאי, אופטיקאי, הי עונה לשם וילברשטיין.

היא היתה די מרשימה באותו ערב. הי שיער הבלונדי שלה נצץ על השמלה הי שחורה שלבשה, והגוף העגלגל שלה הוסתר יפה מאוד מתחת לכל המחשופים.

★ ★ ★

כאשר הבן-אדם שיכור

א וני לא כל יושבי הילטון הבחינו בי זכרים הללו, אבל ברור שהיו כאלה שכן הבחינו. היו אלה אדמונד דה רוטשילד, ז'אן בולאק, מזכירו לענייני ישראל, ושתי הבחורות שהיו איתם.

אבל איש מהם לא גילה כלפי חוץ שום סימני-התעניינות.

הערב הסתיים. יהודית והתייר שלה עזבו את הילטון, וגם הנדבן, מזכירו ושתי נעי רותיהם, עשו אותו הדבר. אבל הערב שי הסתיים בהילטון, התחיל מחדש בדיסקוטק של פרדי.

כולם הגיעו לשם, חוץ משתי הנערות של הברון, שמשופימה אבדו בדרך. פרדי כבר דאגה להכיר אותם האחד לשני. אדמונד דה רוטשילד להץ בשמחה את ידה של יהודית ואמר לה: "הכרתי אותך עוד כשהיית אשתו

הסמאטיסמית

הגרמני שהוסרט בקיסריה, ולאחרונה סייעה תפקיד מישיני בסרט, שלושה ימים וילד.

של בקר, לפני כמה שנים, בתחנה. במסעי בה למלאת חמש שנים לפנטקס.

למי שלא יודע — פנטקס הוא בית-החרוץ שות של הברון. בעלה-לשעבר של יהודית היה היועץ-המשפטי של אותו מוסד. "כבר אז", הסביר לה הנדיב, "רציתי להתחיל איתך. אבל את היית נשואה. ועכשיו, כשאת לא נשואה, אז אני צריך לנסוע מחר בי בוקר מהארץ."

המצב היה קשה. וכדי לחגוג את המצב הקשה הזה, בילו אותו בני הנוג על רחי בת הריקודים שם. ללא הפסק, משתיים כי לילה עד חמש בבוקר. אדמונד היה כל כך נלהב, עד שבשעה מסויימת, קטנה של הי לילה, הוא הודיע לבת-זוגו שהוא יהיה כי רביעי בחודש בפאריס, והוא השביע אותה שאם תזדמן באותו התאריך לאותה עיר, שתבוא לבקר אותו. הוא נתן לה את כתובתו ואת כרטיס הביקור שלו.

יהודית לא התייחסה לדבר ברצינות. היא רגילה לחיזורים מסוג זה, בשעות המאוחרות של הלילה. אבל כשלמחרת, בשעה אחת בצהריים, הוא צילצל אליה שוב, ואמר לה שאצל בולאק, המזכיר שלו, מחכה לה כרי טיס טיסה לצרפת, ושתבוא מתי שהיא רוצה, היא התחילה לחשוב על כל העניין.

לא

זאת

כי

אם

זאת

ש — ואדמונד דה-רוטשילד הזמינה לפאריס

נון הבארוו

לה מאוד מארץ מוצאה. "כולם חשבו", היא מספרת, "שאם אני שוודית, אז אפשר להשיג אצלי כל דבר." אז כדי שידעו שאי-אפשר להשיג אצלה כל דבר, היא צבעה את שעריה לשחור, קיצרה אותו מאוד, ואיש לא חשד בה יותר שהיא שוודית. רק אחר-כך כשדיברה כבר עברית חופשית, ששימשה לה כהסוואה מספקת, החזירה יהודית את צבע שערות, ואת אורכה, לקדמותם.

אבל הצבע השחור עזר, כמסתבר, למשהו שונה לגמרי: חצי שנה מאז בואה לארץ, כשהיתה בת 17, התחתנה יהודית עם עורך-הדין דודי בקר, בנו של נשיא בית-המשפט בירושלים.

היום היא כבר בת 19, בעלה בן שלו-שים, אבל לעומת זאת הוא כבר לא בעלה. היא התגרשה ממנו. כבר חצי שנה שהיא

ור אליה רק בימים אלה, כעבור שנתיים. השניה, הי נאלצה אחרי-כן לעזוב את ביתה, ומאוחר יותר אף כל אותה לצבא. לא ברור אם הבליקיני לבדו עשה כל זה, אבל בוודאי יש לו חלק די נכבד בכל הי גאלה.

יהודית אדלר לא לבשה מעולם שום בליקיני על ום משהו דומה. אבל המזל רצה שהיא תהיה דומה צותמים לרוחמה, והמזל הזה רודף אותה כל הזמן

★ ★ ★

העברית שימוש כהסוואה

אדלר הגיעה ארצה לפני שלוש וחצי שנים. היא אז בסך הכל בת שש-עשרה וחצי, אבל כבר הספיקה בית-הספר התיכון, והתקבלה כאן לטכניון, לפקול-טיקטורה.

הראשונים שלה לשהותה במדינת ישראל היא סבי

יהודית אדלר

"בלילה, כשרקדנו, חשבתי שהוא סתם שיכור. כשבן-אדם הוא שיכור, הוא מציע כל מיני הצעות כאלה. אבל למחרת הבנתי שזה לא היה מתוך שיכרות."

ובעצם זה לא הפעם הראשונה שיהודית אדלר מגיעה אל דפי העולם הזה. אבל עד עכשיו היא עשתה את זה תמיד בעילום-שם. לא מזמן פורסם ברחל המרחצות סיפור על אשת עורך-דין ידוע שנסעה לאילת עם מאהב אמריקאי, התאכזבה ממנו כעבור שבוע, עברה למאוזב אחר, וגרמה לכך שהי מאהב הראשון ינסה להתאבד, יגלה בכך את זהותו למטרה, וזהות של פושע מבר-קשו, ויזמין את אביו לבוא ארצה להוציא אותו מכל הבוץ ששקע בתוכו.

זו היתה יהודית אדלר שגרמה לכל הי צרות הללו, ועוד פחות מזמן פורסם שוב שוב סגל הסתכך עם פרודיקה סגל בגלל בחורה שעוררה את קינאתה. זו היתה שוב יהודית אדלר.

עכשיו כולם מקווים שאם יהודית תיסע לברון, או לא תיסע אליו, היא תחזור, בכל אופן, למדורים הקבועים של העיתון.

יהודית נחשבת לאחת הרקדניות המובחרות המרקדות בדיסקוטקים. הברון רה'רוטשילד היה משוכנע שהיא רקדנית במקצועה.

הרקדנית